

[Kyed.]

ministrationen var steget som Følge af Fagaftaler og mange andre Ting. Jeg har kun Ordet for en kort Bemærkning, men jeg kan godt forstaa, det rammer det ærede Medlem paa et meget ømt Sted, det er Mølleren, der taler. I 1914 kostede Hvedebrød 36 Øre pr. kg, og da var Hvedepriisen 15 Kr., Hr. Møller! Nu koster Hvedebrød 64 Øre pr. kg, og saa mener Ministeren, det ikke kan taale en cif-Pris for Hvede af 14 Kr. Jeg tror nok, det er andetsteds, man skal revidere sit Regnskab, end ude hos Landbruget. Jeg tror nok, de Priser, jeg har nævnt her, kan taale de cif-Priser paa Korn, som vi har nævnt i Landbokommissionen. Det er Ministerens Sag at undersøge, om de kan taale dem, og han maa ikke vende Spørgsmaalet om paa den Maade, han gjorde. Det er den ansvarlige Minister, der har Ansvaret, ikke mig, og det maa han ikke skyde fra sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg vil gerne give den højtærede Landbrugsminister Tilslutning til hans Udtalelse om, at naar man begynder at føre en Politik, der opfylder de Konserveratives Ønsker, saa gaar det galt. Men det er netop det, der er Fejlen ved de Lovforslag, der her er forelagt. Naar den højtærede Minister indrømmer, at den Politik, man fører her, flytter Pengene fra Husmændene over til Herremændene, saa maa man nok spørge: Hvad faar Husmændene til Gengæld for en Kornordning som den, der foreslaas her? For Svineordningen giver dem ingen Fordele, det viser i hvert Fald de Tal, jeg har faaet fra Landbrugsministeren, og den Bearbejdelse, jeg har foretaget af dem. Forholdet er det, at man overhovedet ikke engang i Landbrugsministeriet havde Rede paa, hvilken Flytning der fandt Sted, naar man gennemførte den nye Svineordning, saa at man ikke derfra kunde faa Tal om det.

Naar den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til Ordet Selvmord mener, at det skal være Udtryk for, at jeg havde ønsket, at der var Mening i Landbrugsministerens Ord, saa vil jeg sige, at jeg havde sat mere Pris paa, om der havde været Mening i Landbrugsministerens Handling, for der er da ingen Mening i at komme med det Forslag her, som man selv karakteriserer som Selvmord for Husmændene.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Kyed kommer nu ikke saaledet fra sit Ansvar ved at vende Spørgsmaalet om og sige, at det er mig, der har det økonomiske Ansvar over for Landbrugerne. Jeg har ikke krævet, at Landbrugerne skal betale en bestemt Afgift, uden at deres Indtægter bliver forhøjet. Derfor kan man ikke vende Spørgsmaalet om og stille mig over for et saadant økonomisk Ansvar. Men det er det, det ærede Medlem kræver, idet han siger, at Bagerne skal betale en Afgift, som kommer op paa 3—4 Kr. Tønden af Brødkorn, men samtidig maa de ikke tage højere Pris for Brødet, som de skal sælge. Det er det, jeg har sagt til det ærede Medlem, at man ikke kan gøre; man maa sikre dem, at de kan eksistere, man maa sikre dem Dækning for det Underskud, der herved fremkommer.

Saa sagde det ærede Medlem, at han troede, hans Beregninger kunde holde. Hvis det ærede Medlem havde sagt saadan første Gang, skulde jeg aldrig have nævnt et Ord om det; men da undlod han at nævne Ordet „troede“, da sagde han, at det havde været rigtigere, om jeg havde undersøgt Spørgsmaalet, om der var Mulighed for det. Men det er det, jeg har gjort; jeg har ladet Ministeriet foretage mange Undersøgelser angaaende disse Spørgsmaal, og man er kommet til det Resultat, at der vil ikke være ret mange Bagere, om der overhovedet er nogen, som kan indfri de Krav, man her stiller til dem. Og naar det er Tilfældet, kan man ikke forlange, at jeg skal gennemføre en saadan Bestemmelse, som det ærede Medlem her kræver.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen angaaende Forholdet mellem Husmænd og Gaardejere. Det er ikke rigtigt, at Svine-reguleringsloven ikke giver Husmændene nogen Fordel. Hvorfor skal man lægge Skjul paa Sandheden? Enhver, der kender en lille Smule til disse Forhold, ved, at en Fordeling med 5 Kort forlods til hver Landmand selvfølgelig er en Fordel for Husmændene i Forhold til de andre Landbrugere. Det drejer sig om rundt regnet $\frac{1}{5}$ af samtlige de Svin, vi kan udføre til England. Jeg staar ikke her op og fordelger, at man gennem Svinereguleringsloven ønsker at støtte Husmændene; enhver, der kender til de Forhold og vil, at der øves Ret og Skel til alle Sider, erkender, at Husmændene gennem Aarene har haft en væsentlig Indtægt gennem Svineproduktionen og derfor ogsaa i den nuværende Situation bør have en forlods For-